

NO TOT SURT BÉ

El sol abrasador tocant-nos a la cara, les camises liles ocupant tota la plaça i el silenci es forma quan les gralles comencen a sonar mentre la gent observa com pugem amb delicadesa i amor l'enxaneta i jo com l'acotxador.

Les mares dels que estem damunt del castell estan amb la mà al cor, esperant veure'ns com carreguen el castell per continuar fins al final i descarregar-lo. Baixem amb delicadesa, el castell comença a tremolar més del que hauria de fer-ho. Algun crit s'escolta quan el castell sembla que se'n va cap al costat, però, finalment, l'aconsegueixen salvar. La gent aplaudeix.

Quan la canalla estem a punt d'arribar a la pinya, el castell s'enfonsa i les cares de sorpresa es poden apreciar a les cares de la gent en pensar que algú s'ha pogut fer mal. Les persones vestides de lila corren cap a la pinya per ajudar als que hem caigut. Per sort, estem tots bé.

Quan l'actuació acaba i les gralles comencen a tocar, me'n pujo a les espatlles del cap de canalla per moure el mocador mentre tota la canalla fem un cercle ballem al ritme de les gralles per celebrar aquesta gran diada.

Som una família dins i fora dels castells potser a vegades les coses no ens surten com ens agradaria. Així i tot, sempre estem per ajudar-nos i encara que avui hagi caigut un castell que hem treballat als assajos sabem que la pròxima serà una millor diada perquè som una colla que estem a les bones i dolentes.

Ona López Tutusaus
SEGON PREMI JUVENIL
PRIMER CONCURS DE RELATS CASTELLERS, 2024